

Доценко І.О., аспірант

Хмельницький національний університет

м. Хмельницький

УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКИМИ РИЗИКАМИ

Термін “ризик-менеджмент” знайшов розповсюдження в українській теорії і практиці господарської діяльності лише в останні роки, тому загальноприйнятого визначення цього поняття доки не існує.

Будь-який процес удосконалення дослідження починається з уточнення понятійно-категорійного апарату. Так, Хохлов Н.В. під управлінням ризиком розуміє «синтетическую научную дисциплину, которая изучает влияние на различные сферы деятельности человека случайных событий, наносящих физический и материальный ущерб. Точнее было бы говорить об управлении риском не как о науке, а как о методологии, обладающей собственным набором терминов, классификацией, единым подходом к анализу различных рисков» [1].

На думку Устенко О.Л., управління ризиками це такий процес впливу на суб'єкт господарської діяльності, при якому забезпечується максимально широкий діапазон охоплення можливих ризиків, їх розумне прийняття і зведення ступеня їх впливу на нього до мінімально можливих меж, а також розробка стратегії поведінки даного суб'єкта під час реалізації конкретних видів ризиків [2].

Бланк І.А., під управлінням ризиками підприємства розуміє процес передбачення і нейтралізації негативних фінансових наслідків, пов'язаних з виявленням, оцінкою, і страхуванням ризиків [3]. В даному визначенні одразу представлено спосіб зменшення ризику, а саме страхування.

Гранатуров В.М. [4] характеризує управління ризиками як сукупність методів та заходів, які дозволяють у певній мірі прогнозувати настання ризикових подій і приймати міри з нейтралізації або зниження негативних наслідків настання таких подій. Він поділяє систему управління ризиками на

дві підсистеми: керовану (об'єкт управління) і керуючу (суб'єкт управління). У цьому визначенні продекларовано системний підхід (методи, заходи), але не зазначено в якій послідовності вони мають застосовуватись, які фактори на їх вибір впливають.

Очевидно, всі вищезгадані науковці, в тій чи іншій мірі, управління ризиками зводять до процесного підходу, не враховуючи всі інші підходи. Однак дані визначення надто розпливчасті і неконкретні. З їх допомогою важко знайти місце ризик-менеджменту (управління ризиками) в діяльності керівництва компанії.

На нашу думку, визначення поняття управління підприємницькими ризиками має ґрунтуватися на основних положеннях змістового розкриття конкретних етапів обґрунтованого вибору заходів зниження підприємницького ризику. Під самим поняттям «управління підприємницькими ризиками» ми розуміємо процес вибору та реалізації підходів з послідовним виокремленням стадій, які дозволяють прогнозувати та зіставити настання ризикових ситуацій з метою і ступенем їх ризиковості, зробивши висновок щодо економічної доцільності заходів, які розглядаються та вибір методів зниження економічного ризику з мінімальними для підприємства витратами.

Література

1. Хохлов Н.В. Управление риском. / Н.В. Хохлов. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2001. – 239 с.
2. Устенко О.Л. Теория экономического риска: Монография. / О.Л. Устенко. – К: Изд-во МАУП, 1997. – 164 с.
3. Бланк. И.А. Управление финансовыми рисками. / И.А. Бланк. – К.: Ника-Центр, 2005. – 487 с.
4. Гранатуров В.М. Управление предпринимательскими рисками: вопросы теории и практики. / В.М. Гранатуров, И.В. Литовченко. – Одесса: МЧП «Эвен», 2005. – 204 с.